

Posudek vedoucího diplomové práce

Autorka: Magdalena Malastová

Téma: Kupní smlouva uzavřená se spotřebitelem distančním způsobem

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.

Diplomová práce předložená k obhajobě Magalenou Malastovou pojednává o problematice kupní smlouvy se zaměřením na kupní smlouvy uzavřené mezi spotřebitelem a podnikatelem distančním způsobem. Jedná se tedy o téma poměrně tradiční, jehož právní úprava však prodělala v souvislosti s rekodifikací občanského zákoníku řadu podstatných změn. Mnohé z nich byly nadto ovlivněny poměrně nedávnou změnou úpravy na evropské úrovni. Kombinace všech těchto faktorů vedla ke vzniku celé řady výkladových otázek, z nichž některé, zdá se, bude možné překlenout jen dlouhodobým konstantním výkladem podloženým pádnou argumentací, jiné snad jen změnou právní úpravy. Je tedy patrné, že se jedná o problematiku živou, která je plně způsobilá k rozboru v podobě diplomové práce.

Diplomantka ke zpracování přistoupila systematicky. Práci rozvrhla, pomineme-li *Úvod* a *Závěr*, do šesti ucelených částí. Téma přitom rozvíjí od úvodního vymezení základních pojmů přes obecné uchopení spotřebitelských smluv jako takových až k pojednání o kontraktačním procesu při uzavírání distančních smluv spotřebiteli. Z pohledu tématu jsou pak nejvýznamnější části čtvrtá (*Práva a povinnosti smluvních stran distanční kupní smlouvy uzavřené spotřebitelem*), pátá (*Odpovědnostní vztahy při uzavření spotřebitelské kupní smlouvy distančním způsobem*) a šestá (*Odstoupení od distanční smlouvy*). Je pochopitelné, že některým partiím mohla být věnována vyšší pozornost, jiné mohou být směle námětem ke zpracování ve podobě samostatné diplomové práce (např. problematika kontraktačního procesu). Autorce se však daří v omezeném rozsahu vypořádat se zvolenou problematikou vyváženým způsobem, zaměřuje se na vše podstatné, otázkám, které jsou z pohledu problematiky klíčové, věnuje pravidelně širší pozornost (např. otázkám vadného plnění a odstoupení od distanční smlouvy). S některými závěry by bylo možné pochopitelně v dílčím rozsahu polemizovat, resp. by zasloužily jisté zpřesnění. Na s. 40 kupříkladu autorka uvádí, že prodávající odpovídá za vady věci, které se vyskytnou v době *24 měsíců od převzetí zboží kupujícím, za předpokladu, že byla věc vadná již při převzetí, resp. v průběhu šesti měsíců od převzetí*. Takové vyjádření (byť možná inspirované odbornou literaturou) evokuje otázku, zda tedy vada musí vždy existovat již v okamžiku převzetí, nebo může vzniknout až po převzetí, tedy do 6 měsíců od převzetí. Jinak řečeno, zda autorka považuje šestiměsíční lhůtu de facto za lhůtu záruční, nebo nikoliv. Závěry plynoucí z tohoto vyjádření jsou nadto poněkud znejistěny i následným výkladem k „zákonné záruce“ v kap. 5.2.2.1. Jak však sama diplomantka správně podotýká, jedná se zatím v soudobé právní nauce o problematiku řešenou značně nejednotně. Pochválit je naopak třeba kritický přístup k platné právní úpravě. Autorka se na mnoha místech pozastavuje nad současným legislativním stavem a nebojí se přitom ani vyjadřovat vlastní názor, popřípadě navrhopvat možná řešení (např. k implementaci směrnice 2011/83/EU – srov. s. 21, 22).

Pochválit je třeba i rozsah použité literatury. Autorka čerpá z několik desítek odborných zdrojů. Používá téměř všechny dostupné zdroje k nové úpravě občanského práva. Velmi pozitivní je pak i její na diplomovou práci nebývalé rozsáhlá inspirace zahraničními (především německými) zdroji. Při jejich užití přitom většinou nevytváří oddělené pasáže zaměřené na povšechný popis německé úpravy, ale s ohledem na téma užívá zahraničních zdrojů přímo průběžně k obohacení výkladu úpravy tuzemské (např. srovnání vymezení spotřebitele v českém a německém právu), což je možné hodnotit jednoznačně pozitivně.

Autorka používá zkrácený způsob citování použitých zdrojů, který však s ohledem na to, že užívaná díla jsou náležitě vymezena v přehledu literatury v závěru práce, nepůsobí výraznější problém. Vytknout je jí však třeba nejednotnost citací a občasná chyby. Bez zjevného důvodu například uvádí jména autorů německých komentářů malým písmem a kurzívou, zatímco české velkým písmem. Více autorů u zahraničních komentářů odděluje lomítkem, u českých, čárkou atp. V poznámkách pod čarou je možné se setkat i s jinými dílčími nepřesnostmi (např. občas opomene uvést číslo stránky, z níž bylo citováno). Tyto občasná prohřešky sice nejsou z pohledu práce jako celku nijak zásadní, zbytečně však upoutávají pozornost čtenáře a dokládají, že závěrečné redakci textu mohla být v některých ohledech věnována vyšší pozornost.

Jinak formální stránka nevykazuje zásadnější nedostatky. V převážném rozsahu práce se diplomantka bez obtíží vyjadřuje konstantním odborným jazykem. Jen občas je autorce možné vytknout určitou formulační neobratnost. Není například příliš obvyklé používat první osobu množného čísla v úvodu práce, je-li seznamováno s důvody volby tématu. Čtenář pak například u věty „*Druhý důvod, který nás vedl k výběru tématu, tkví v naší pracovní zkušenosti z oblasti spotřebitelského práva.*“ poněkud znejistí, neb si není jist, kolik lidí diplomovou práci na základě takto získaných pracovních zkušeností vlastně píše.

Lze shrnout, že předložená diplomová práce splňuje požadavky kladené na závěrečnou práci v magisterském studijním programu. Práci proto k obhajobě **doporučuji**. Její výsledné hodnocení by mělo odrážet výše učiněné hodnocení, jakož i výkon uchazečky při obhajobě. Při té by se mohla zaměřit na následující otázky:

- 1) Je správné i za současné právní úpravy hovořit o „odpovědnosti“ za vady?
- 2) Zhodnoťte základní negativa současné právní úpravy distančních smluv a navrhněte možnosti jejich odstranění. Je možné dosáhnout změn úpravy v intencích práva EU?
- 3) Co se děje s nabídkou na uzavření smlouvy, pokud spotřebitel ještě před přijetím nabídky zemře?

V Plzni den 18. prosince 2015

JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.